

MARAŞ DEPREMİ (1114)

Muharrem KESİK*

ÖZET

Bu makale 1114 yılında Maraş'ta meydana gelen deprem hakkında bilgi vermektedir. Maraş Depremi geniş bir sahada etkili olarak çok sayıda can ve mal kaybına neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Maraş, Ortaçağ, Anadolu

Maraş, Ortaçağda Anadolu'nun önemli şehirlerinden biridir. Bu nedenle o döneme göre oldukça fazla sayılabilecek bir nüfusu barındırmaktı idi. Çok eski bir kent olması nedeniyle de önemli tarihî olayların yaşandığı şehirlerden biri olmuştur. Şehrin tarihinde önemli bir yer işgal eden olaylardan biri de 1114 yılında yaşanan büyük depremdir.

29 Kasım 1114¹ Pazar günü sabahın erken saatlerinde Maraş'ta çok büyük bir deprem meydana geldi. Herkesin derin uykuda olduğu bir sırada

* Yrd. Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü.
1 Urfali Mateos, (*Urfali Mateos Vekayı-Nâmesi 952 – 1136 Ve Papa Grigor'un Zeyli 1136 – 1162*, trc. Hrant D. Andreasyan, Ankara 1987) s. 255. Urfali Mateos, Mareri ayının 12'sine tesadüf eden Pazar günü olarak kaydetmiş. Eseri notlayan Ed. Dulaquier de bunun 29 Kasım'a tekabül ettiğini belirtmiştir. Krş. Anonim Süryani Vekayinâmesi, nrş., J.B. Chabot, *Chronicon (syriacum) ad annum chr. 1203/4 pertinens*, *Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium*, Paris 1918, trc., A.S.Tritton "The First and Second Crusades from an Anonymos Syriac Chronicle", *Journal of Royal Asiatic Society*, (January), s. 85; Vardan, *Cihan Tarihi*, trc. Hrant D. Andreasyan, "Türk Fütûhatı Tarihi", *Tarih Semineri Dergisi*, İstanbul 1937, I/2, 193. Süryani Mikhail (*Khronik*, nrş. ve trc. J.B. Chabot), *Chronique de Michel le Syrien, Patriarche jacobite d'Antioche (1116-99)*, Paris 1899-1924, (trc. Hrant D. Andreasyan), *Suryani Patrik Mihail'in Vekayinâmesi 1042 – 1195*, Ankara 1944, II, (TTK.'da henüz yayımlanmamış tercüme). s.60) ve Ebu'l- Ferec (*Abû'l-Farac Tarihi*, çev. Ömer Rıza Doğrul, Ankara 1987, II, 354) olayın 1115 yılının 29 Kasım Pazar günü meydana geldiğini kaydeder. Willermus (*Historia Rerum in Partibus Transmarinis Gestarum*, (trc.Ergin Ayan, *Willermus Tyrensis'in Historia Rerum in Partibus Transmarinis Gestarum (Denizasırı Bölgelere Yapılan Seferlerin Tarihi) Adlı Eserinin XVI. XVII. ve XVIII. Kitaplarının Türkçe Çevirisisi*), İstanbul 1994, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), I, 500), yalnız 1114 yılını verir. Müslüman tarihçiler Azîmî (*Azîmî Tarihi*, (yay. Ali Sevim), *Azîmî Tarihi Selçuklularla İlgili Bölümeler (H.430 – 538 = 1038 / 39 – 1143 / 44)*, Ankara 1988. s. 32, trc., s. 39) İbnü'l-Kalânîş (Zeylî Tarihi *Dumâsk*, nrş., H.F. Amedroz, Beyrut 1908, s.191) zelzeleden kesin bir tarih vermeden 508 (1114 / 1115) yılı olayları içinde kaydederken, İbnü'l- Esîr (*el-Kâmil fi't- Târih*, nrş., C.J.

aniden müthiş bir gürültü kopdu ve yeryüzü şiddetle sarsıldı. Kayaların yarıılıp, tepelerin çatladığı ve dağlarla tepelerin, ağaçlar gibi sallandığı görüldü. Bu arada insanları ürperten ve yüreklerine korku salan büyük bir çınlama ve uğultu da işitilmekte idi. Bütün bu sesler çok kısa bir süre sonra yerini depremin oluşturduğu enkazların altından gelen insan iniltilerine bırakmıştır. Ancak kimsenin kimseye yardım elini uzatabilir durumu yoktu. Çünkü kaynakların ifadelerine göre², bu deprem ile birlikte Maraş şehri tamamen toprak altına gömülmüştü. Urfalı Mateos³, bu şehirde yaşayan hiç kimsenin depremden sağ olarak kurtulmadığını ve Maraş'ta yaşayan yaklaşık 40.000 kişinin olduğunu kaydeder. Gerçekten de Maraş o dönemde, içinde büyük bir Hristiyan nüfusu barındıran önemli bir şehir idi⁴. Urfalı Mateos⁵, bu deprem sırasında insanların, kendi hayatından ümidi keserek kıyamet gününün geldiğini sandıklarını; Süryani Mikail⁶ ise, Maraş şehrinin temellerinin havaya uçtuğunu, binaların yere döküldüğünü, şehrin kendi halkına mezar olduğunu ve bunu görenlerin dehşet içine düşüp kaydeder. Azîmî⁷, depremden önce havanın kararmış olduğunu kaydeder. Deprem Maraş'ın dışında Elbistan, Sîs, Misis, Keysun, Sümeysat (Samsat), Hisn-i mansûr (Adiyaman), Raban, Urfa, Antakya, Harran, Haleb, Azaz, Esârib, Zerdana ve Bâlis'de de yıkıma yol açtı⁸. Suriye'de de

Tornberg, Beyrut 1979, X, 508; trc. Abdülkerim Özaydin, *İslâm Tarihi İbnü'l-Esîr El Kâmil Fi't-Tarih Tercümesi*, İstanbul 1987, X, 404), Cemâziyelâhir 508 (Kasım 1114) tarihini verir ki, bu tarih Urfalı Mateos'un kaydına tamamıyla uygun düşmektedir. Çünkü bu hicri tarihe göre 29 Kasım, Pazar gününe tekâbul etmektedir. Süryani Mikail (s. 60) ve Ebû'l-Ferec (II, 354), her ne kadar seneyi 1115 olarak verseler de olayın günü 29 Kasım olarak kaydederler. İbnü'l-Adîm (*Zübdeyü'l-Haleb min Tarihi Haleb*, nr. Sami ed.-Dehhan, Dîmasık 1954, II, 173) 28 Cemâziyelâhir 508 (29 Kasım 1114) olarak. İbnü'l- Adîm (*Zübdeyü'l-Haleb min Tarihi Haleb*, nr. Sami ed.-Dehhan, Dîmasık 1954, II, 173) 28 Cemâziyelâhir 508 (29 Kasım 1114) olarak kaydetmiştir. Krş. Demirkent, *Urfa Haçlı Kontuluğu Tarihi*, Ankara 1990, I, 161 vd.; Ali Sevim, *Suriye ve Filistin Selçukluları Tarihi*, Ankara 1989, s. 232; Feda Şamil Aruk, "Selçuklular Zamanında Anadoluda Meydana Gelen Depremler", *Tarih Araştırmaları Dergisi 1992-1994*, Ankara 1994, A.Ü. DTCF. Yay., XVI/27, s. 19, 23. Honigmann ("Maraş", IA., VII, 314) 1114 yılını kabul ederken depremin günü yanlış olarak 27 Teşrin II (27 Kasım) kaydeder.

² Bk. Urfalı Mateos, s. 255-256; Süryani Mikail, s. 60; Ebû'l- Ferec, II, 354.

³ Urfalı Mateos Vekâyînâmesi, s. 256. Anonim Süryani'ye göre (s. 85), 24.000 kişi hayatını kaybetmiştir. Krş. Vardan, s. 193. Ebû'l- Ferec (II, 354) de depremin bütün Maraş halkı için bir mezar olduğunu kaydeder.

⁴ Hakkında geniş bilgi için bk. Ernst Honigmann-Besim Darkot, "Maraş", IA., VII, 310-315.

⁵ a.g.e., s. 255. Krş. Vardan, s. 193.

⁶ Vekâyînâme, s. 61. Krş. Willermus, s. 47.

⁷ Azîmî Tarihi, s. 32, trc., s. 39.

⁸ Bk. Urfalı Mateos, s. 256; İbnü'l- Kalânî, s. 191; Willermus, s. 46; Süryani Mikail, s. 61; İbnü'l- Esîr, X, 508, trc. X, 404; Ebû'l- Ferec, II, 354; Simbat, Vekâyînâme, trc. Hrant D. Andreasyan, çeviri nr. 68, s. 51-TTK'da henüz basılmıştır tercüme-; İbnü'l- Adîm, II, 173. Willermus (s.47), depremin Doğu'nun en uzak yerlerinde bile hissedildiğini kaydeder.

hissedilen deprem hiçbir yerde Maraş'taki kadar büyük bir tahribat yapmadı. Bundan depremin merkez üssünün Maraş şehri olduğu anlaşılmaktadır.

Willermus⁹ da bu depremin en fazla Kilikya, Isauria ve Kuzey Suriye kıyı bölgelerinde tahribat yaptığı kaydeder.

Sîs (Kozan) şehrinde bir çok manastır ve köy harap olurken onbinlerce insan da hayatlarını kaybettiler¹⁰. Deprem Sümeysat'da da birçok can almıştır. Hatta ölüler arasında bu sırada Sümeysat'ta bulunan Gerger kalesinin senyörü Konstantinus (Konstantin) da bulunmakta idi¹¹. Deprem sırasında Karadağ'da¹² bulunan meşhur Basilien manastırında ve Maraş yakınında bulunan Hesuantz (Jésuêens) denilen büyük manastırda ayin icra etmekte olan birçok din adamı üzerlerine yıkılan kilisenin altında kalmışlardır¹³.

Deprem Urfa surunun on üç kulesinin, Harran surunun bir kısmının yıkılmasına neden oldu. Fırat nehri yakınında (Kuzey Suriye) bulunan Bâlis kalesinin yarısı ve burada bulunan yüz ev yıkıldı¹⁴. Depremden sonra hayatı kalan insanlar korku içinde yaşadılar ve evlerinin yıkılmasından korkan halk, oturdukları yerlerden açık alanlara çıktılar¹⁵.

Zelzele sonrasında kar yağmaya başladı ve her taraf karla kaplandı¹⁶.

Müslümanların hâkimiyeti altındaki bölgelerde de yıkımlara ve insan kaybına yol açmasına rağmen¹⁷ Urfalı Mateos¹⁸, depremin vurduğu yerlerin tamamının Hristiyanlara ait yerler olduğunu, diğer bölgelerde ve Müslümanlara ait topraklarda hiçbir zararın meydana gelmediğini kaydeder ve bunun sebebini de Hristiyanların işledikleri büyük günahlara bağlayarak onların dikkatini çekmek ister. Ancak depremin daha ziyade Hristiyanların yaşadığı bölgelerde büyük tahribâta ve can kayıplarına yol açtığı da bir gerçekdir. Antakya kapısı

⁹ *Historia Rerum*, I, 500.

¹⁰ Urfalı Mateos, s. 256.

¹¹ Süryani Mikail, s. 61. Krş. Ebû'l- Ferec, II, 354.

¹² Amanos dağıdır. Burada birçok manastır bulunduğu için Ermeniler'ce kutsal sayılır. Bk. Urfalı Mateos, s. 371, 391.

¹³ Geniş bilgi için bk. Urfalı Mateos, s. 256. Bu deprem esnasında Keysun'un Mar Jean ve Kırk Şehit kiliseleri de yıkılmıştır (bk. Süryani Mikail, s. 61; Ebû'l- Ferec, II, 354).

¹⁴ Ebû'l-Ferec, II, 354.

¹⁵ Willermus, Aynı yer.

¹⁶ Urfalı Mateos, s. 256.

¹⁷ *Zübdeyü'l- Haleb*, II, 173-174; Azîmî, s. 32, trc., 39; Ayrıca bk. Bedrûddin Aynî, *Ikdü'l-cum'an fi tarîhi ehli'z-zamân*, Beyazıt Devlet ktp. Velîyüddin Efendi, nr. 2388, vr. 697 a. Krş. Sevim, s. 232.

¹⁸ Urfalı Mateos Vekâyînâmesi, aynı yer. Krş. Demirkent, *Urfa*, I, 161.

burcunu yikan bu deprem burada yaşayan birçok insanın ölümüne neden olmuştur¹⁹. Suriye'de bulunan Azaz kalesinde de tahribâta ve dört yüz kişinin ölümüne yol açmıştır²⁰. Hatta burada bulunan Selçuklu valisi deprem korkusu sebebiyle kaçarak Haleb'e gelmiş, ancak aralarının açık olması dolayısıyla bu bölgenin valisi Lülü'nün adamları tarafından yakalanarak ona teslim edilmiştir²¹. İşte deprem, insana düşmanını unutturacak kadar insan üzerinde de büyük bir yıkım oluşturmaktadır.

ABSTRACT

EARTHQUAKE OF MARASH

This article gives the earthquake which took place in Marash in 1114. The earthquake in Marash was effective in large area and resulted with massive deaths and property losses.

Keywords: Earthquake, Marash, The Middle Ages, Anatolia

HAÇLI SEFERLERİ'NİN BAŞINDAN 1204'E KADAR BATILILARIN BİZANS'I ZAPT ETME PLÂNLARI*

Birsel KÜÇÜKSİPAHİOĞLU**

ÖZET

Avrupa'nın Bizans'a karşı duyduğu kıskançlık, Haçlı Seferleri'nin başlaması ile birlikte ortaya çıktı. Avrupa'yı ayağa kaldırın böyle bir düşüncede Papaların özellikle de Papa VII. Gregorius ve halefi papa II. Urbanus'un rolü çok büyütü. Çünkü her ikisi de Bizans'ın ortadan kaldırılmasını istemekte ve bunun da ancak Doğu'ya yapılacak sefer ile mümkün olabileceğini belirtmektedirler.

Birinci Haçlı Seferi, 1101 Yılı Haçlı Seferleri, İkinci Haçlı Seferi ve Üçüncü Haçlı Seferi esnasında Batılıların hedefi hep Bizans'ı ele geçirmek oldu. Bu arzularına ancak Dördüncü Haçlı seferi ile ulaşabildiler ve İstanbul o zamana kadar görmediği şekilde yağma, şiddet ve işgale maruz kaldı.

Anahtar Kelimeler: Bizans, Haçlı Seferleri, Avrupa, Papa II. Urbanus, İstanbul.

Avrupa'nın asırlardan beri Bizans'a karşı duyduğu kıskançlık, Haçlı Seferleri'nin başlaması ile birlikte belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Bilindiği gibi Haçlı Seferleri, özellikle XI. Yüzyılın ortalarından itibaren batıya doğru ilerleyen ve Anadolu'yu yurt edinme mücadelesi veren Türkleri Anadolu'dan atmak için düzenlenmiş siyasi amaçlı askerî bir hareketti ve aynı zamanda bu hareketin altında Roma Kilisesi'nin İstanbul Patrikligi'ne karşı üstünlük sağlayarak Doğu'yu ele geçirme isteği ve hristiyan dünyasının tek hâkimî olmak düşüncesi de yatkıntaydı¹.

* Bu makale 25-29 Ağustos 2004 tarihleri arasında Society for the Study of the Crusades and the Latin East tarafından Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen "Around the Fourth Crusade Before and After (Dördüncü Haçlı Seferi: Öncesi ve Sonrası)" isimli uluslararası sempozyumda sunulan "The Western Plans to Capture Byzantium from the Beginnings of the Crusades to 1204" başlıklı bildirinin Türkçe çevirisidir.

** Dr., İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü.

¹ İşin Demirkent, *Haçlı Seferleri*, Dünya Yayıncılık, İstanbul 1997, s. 1-4; aynı yazar, "Haçlı Seferleri Düşünçesinin Doğuşu ve Hedefleri", *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi Prof. Dr. Hakkı Dursun Yıldız Hafra Sayısı*, No: 35, 1994, s. 65-78; aynı yazar, "Haçlı Seferlerinin Mâhiyeti ve Başlaması", *Haçlı Seferleri ve XI. Asırдан Günümüze Haçlı Ruhu Semineri* (26-27 Mayıs 1997), İstanbul 1998, s. 1-14.

¹⁹ Galterius Cancellarius, *De Bello Antiochene*, R.H.C. occ., V, 1, s. 83-84; Fulcherius Carnotensis, *Gesta Francorum Iherusalem peregrinantium*, R.H.C. occ., II, 52, s.428 vd., trc., R. Ryan, *Fulcher of Chartres. A History of the Expedition to Jerusalem 1095-1127*, Knoxville 1969, s. 210.

²⁰ Azîmî'den naklen *Ikd*, 697 a ; İbnü'l- Esîr, X, 508; trc., X, 404; İbnü'l- Adîm, II, 173. Krş. Sevim, *Suriye ve Filistin*, s. 232.

²¹ Aynî, *Ikd*, vr. 697 a .